

Tacksägelsesång

Om vår färe Storfurstes,

S. M. Kejsaren Alexander II:dres

Lyckliga lifsräddning

af tvänne emot honom riktade mordförföj, som för-
siggätt den 2 December 1879 och den 17
Februari 1880.

Författad och till tryck bestölad af

D. W. M-n.

Pris: 15 penni.

Sjunges ton: En morgon stön har randats å halfön Balkan o. s. v.

1 v.

Nu sjungom wi tackägelse
Åf hjertans djupa grund
Åt Herren i himlen höga,
Som wår skyddare är så huld.

2 v.

Wår Storfurste den käre
Och milde Kejsare
Nu lifwet dyra beskyddade
Samt ur faran frälsade.

3 v.

Underrättelser ankomna
Med telegrafen snabbaste
Ifrån staden Moskwa
Sit till sinsta stränderna.

4 v.

De mordiske så grymme
Foro åter efter Kejsarens lif
På det hemskaste sätt de kunde
Och så straff i sinom tid.

5 v.

Wäl swårt är att beskrifwa
Om en wiktig sak lif den,
Huru wilda andar göra,
Som ej förstå sanningen.

6 v.

Då wår Storfurste bereste
Frakten af staden Moskwa,
Med bantåg detta stedde
Ej wiste af det farliga.

7 v.

Att fiendsmännen onda
Under jernvägen uppgräfwit de,
Stort dite de tillifa
Nog egendomligt minade.

8 v.

Och i försät woro stälde,
Wäntande på tåget de,
Samt eld på minan de tände
Utmed telegrafsträdarne.

9 v.

Särefter hördes plötsligt
En förfärlig jordsprängning
Under godståget mer än försträdligt,
Som försiggått wid des framfärdsel.

10 v.

Nu wagnar gånsta många
Häraf bleswo stadade,
Och jordstycken de syntes swinga
Wida längre än man kunnat se.

11 v.

Ingen af mennistorna
Häraf bleswo stadade,
Huru grymt det än syntes tillgå
Wid en explodering hemstare.

12 v.

Till all lycka wår Storfurste
Uti främsta wagnen han,
Nest förbi det farliga ställe,
Som ej anas funnat försann.

13 v.

Det war ej Herrans wilje,
Som uti höjden bor,
Att företaget lyckas stulle
Utan det tillintet wardt gjord.

14 v.

Nu folk i Finlands nejder
Stridom till tackägelse,
Och med wår Kejsare omsider
Lofswom Gud i höjdene.

15 v.

Bönestunder har och firats
Uti wår gamla Abo stad,
Och i domkyrkan de hållits
Smid Nuras strand så glad.

16 v.

Afwenfå gjorts i andra städer,
Långt och fjerran ifrån oss borta,
Länder och fremmande orter,
Widt omkring hela Europa.

17 v.

Då Hans Majestät anlände
Till staden Moskwa,
Han der ett tal framställde
Så rörande för människorna.

18 v.

Folket som det öfwerworo
Med en tillfredsställd häg
Nu alla det emottogo
Under jubel, hög och låg.

19 v.

Sedan till Petersburgiska staden
Hans Majestät återwände så,
Färdandes med jernbanan
I Des Höga person afwen då.

20 v.

Har folket med stor fröjd nu
Honom alle emottogo,
Lyckönstande Hans Majestät ju
Med hurrande utfago.

21 v.

Nu åter wi underrättats
Om ännu hemskare tilldragelse,
Att nytt mordförsök igen vittadts
Mot wår milde Kejsare.

22 v.

Swem härtill är hufwudstulden
Känna wi ej ännu i grund,
Men att grymma explosionen
Egt rum i S:t Petersburg.

23 v.

Uti Kejserliga palatset
Skedde ju händelsen,
A nedra bottnen af palatset
Och inunder högwallen.

24 v.

Det war wanliga middagstiden
Explosionen tillsprängde,
Som skadade ju så mången
Och några äfwen dödade.

25 v.

Men dyra lifwet Kejsarens
Nu och beskyddades
Med högsta handen Herrans
Och makt befrämjades.

26 v.

Wå derfor wi alla nitigt
Beprija nu Herranom,
Att ett skydd han förtroligt
Nu blefwe wår Storfurstenom.

27 v.

Så war det äfwen fordom
Att Gud behjelpig war
Konungar och furstar mångom
Som på honom förtröstadt har.

28 v.

Att David och Hiskias
Han sin nåd förunnade
Och dem från fiendens snaror,
List och funder befriade.

29 v.

Nu är Gud än densamma
Zemwål i wåran tid
Mot alla de som Hans wilja
Här efterleswa med nit.

30 v.

Ej är det första gången
Som mordförsöt å wår Kejsare
Kittats, utan förut wål af mången,
Men ej gått i fullbordelse.

31 v.

Så önska wi nu alle
Att wi i Herranom
Finge skydd, då wi honom åkalla,
För oss och wår Storfurstenom.

32 v.

Det syntes wål i kriget
Huru klot war icke wår Kejsare
Då han stridde mot grymma Turkiet,
Som en hjelte den starkaste.

33 v.

Nu segrande han återwände
Med stor ära från detta krig,
Och åt Muhamedanerne wifte
Huru han dem underkufwade sig.

34 v.

Wi hafwa till tackägelse
Mer än stora skäl,
Då wi af Guds nåd åtnjute
En öfwerhet så from och kär.

35 v.

Bifwe Gud att wår Storfurste
Wå länge leswa ännu,
Och af hwarje des undersäte
Njuta ett troget skydd förty.

36 v.

Nu lofa råd honom unna
Till Hans pligters fullgörande
För alle undersåtars bästa
Och ditt namn till ärone.

37 v.

Upptag så slutligen hädan
Vår monark till dig i himmelen,
Swarest Han bland de trogne sedan
Må loffjunga dig ewinnerligen.

38 v.

Nu till slut wi hemsända
Mång' tusen tackfägelser
Till vår Styresman i himlen höga,
Som är vår befriare.